

Światowy Dzień Wróbla

2016-03-18

20 marca obchodzony jest Światowy Dzień Wróbla. Celem święta jest zwrócenie uwagi na problemy ekologiczne środowiska i tytułowego gatunku, którego populacja w ostatnich latach znacznie spada.

Wróbel *Passer domesticus* to powszechnie znany gatunek ptaka, pierwotnie zamieszkujący tereny Afryki i Euroazji. Ptak ten od wieków jest bliskim sąsiadem człowieka. Tam gdzie żyją ludzie, również można spotkać wróbla i to bez znaczenia czy jest to oceaniczna wyspa, pustynna oaza czy zwykłe miejskie podwórko. Choć ostatnio zaobserwowano, że liczebność tego gatunku w dużych miastach znacznie spada. Głównych przyczyn tego stanu można szukać w ubywającej ilości miejsc do gniazdowania, źródeł pokarmu jak i również polujących na młode osobniki wróbla, srok czy kotów. W związku z coraz mniejszą dostępnością naturalnych, niekoszonych trawników gdzie m.in. rosną chwasty, których nasionami żywią się wróble, jaki i również w wyniku prac termomodernizacyjnych budynków, których poddasza zazwyczaj stanowiły główne siedliska tego gatunku, wróble coraz częściej wycofują się z centrów miast.

W związku z tym, iż wróble są licznymi i ogólnie znanymi ptakami, każdy z nas potrafi odróżnić ten gatunek od innych ptaków. Długość ciała wróbla to ok. 14-16 cm, a jego masa to zaledwie 25-30g. Samiec ma szare ciemne i czarny krawacik, natomiast samica pozbawiona jest tych ozdób, a jej skrzydła są mniej barwne niż u samca. Podobnym i zarazem często mylonym z wróblem, gatunkiem jest jego kuzyn - mazurek *Passer montanus*. Jego znak charakterystyczny, odróżniający go od innych gatunków z rodziny wróblowatych to czarna plamka na policzku, występująca u obu płci.

Na terenie Polski wróbel objęty jest ścisłą ochroną gatunkową i należy do gatunków wymagających ochrony czynnej. Zgodnie z § 10 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, wykonywanie zabiegów ochronnych utrzymujących właściwy stan populacji lub siedlisk wróbla polega na m.in.: odtwarzaniu oraz zakładaniu nowych zadrzewień, ochronie drzew z dziuplami, budowaniu sztucznych miejsc lęgowych, dostosowaniu sposobów i terminów prac budowlanych czy remontowych, tak aby zminimalizować wpływ na zwierzęta i ich siedliska.

20 marca powinien być dniem, w którym każdy z nas przypomni sobie o małym szarym, słabo latającym Elementku czy Ćwirku oraz uświadomi sobie, iż to w dużej mierze od niego zależy ich dalszy los. Z pozoru tak łatwe czynności jak zimowe dokarmianie, czy wieszanie budek lęgowych, mogą w dużej mierze ułatwić miejskie życie wróblom.

